

Члан 13.

Јавно предузеће извјештава Владу у току године о:

1) реализацији програма рада и финансијског плана, који се доставља до средине фебруара текуће године за претходну годину,

2) функционисању система противградне заштите за текућу годину, по завршетку противградне сезоне.

Члан 14.

(1) Јавно предузеће континуирано ради на развоју система противградне заштите и усавршавању методологије дејства на градоносне облаке, а сарађује и са специјализованим институцијама у земљи и иностранству.

(2) Јавно предузеће, уз сагласност Владе, доноси акт којим се прописује методологија превентивног дјеловања на градоносне облаке као стручни документ на коме заснива оперативан рад.

Члан 15.

(1) Систем противградне заштите финансира се из:

1) накнаде коју плаћају физичка и правна лица уписана у Регистар пољопривредних газдинстава, у износу од 4 КМ по регистрованом хектару обрадивог пољопривредног земљишта, на подручју оних јединица локалне самоуправе које су дио система противградне заштите Републике,

2) накнаде коју плаћају правна лица чија је дјелатност осигурање и реосигурање имовине и лица, у висини од 0,25% од укупног прихода оствареног по завршном рачуну за претходну годину,

3) буџета јединица локалне самоуправе, у висини од 3.000 КМ по свакој противградној станици која је изграђена на њиховом подручју и дио је јединственог система противградне заштите Републике, а уплата ових средстава врши се на основу уговора који јединице локалне самоуправе закључују са Јавним предузећем,

4) буџета Републике, у висини до 6% у оквиру средстава за подстицај развоја пољопривреде и села, у складу са прописом којим се уређује област пољопривреде.

(2) Влада доноси одлуку о одобравању средстава из става 1. тачка 4) овог члана.

Члан 16.

(1) Приходи из члана 15. став 1. т. 1) и 2) овог закона представљају јавни приход и користе се намјенски за редован рад система противградне заштите и модернизацију система одбране од града.

(2) За наплату, контролу наплате и принудну наплату накнаде из става 1. овог члана надлежна је Пореска управа Републике Српске.

Члан 17.

Накнаде из члана 15. став 1. т. 1) и 2) овог закона плаћају се годишње, најкасније до 10. марта текуће године за претходну годину, а према упутству Пореске управе Републике Српске, којим је уређено плаћање осталих накнада.

Члан 18.

Надзор над спровођењем овог закона, који се односи на функционалност система противградне заштите, врши Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 19.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако не испуни своју обавезу из члана 15. т. 1) и 2) овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ и одговорно лице у правном лицу.

(3) За прекршај из члана 15. тачка 1) овог закона казниће се новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ и физичко лице.

Члан 20.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ казниће се за прекршај Јавно предузеће ако не обезбиди функционисање организованог система противградне заштите или појединих дијелова тог система.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ и одговорно лице у Јавном предузећу.

Члан 21.

Јавно предузеће није одговорно за штету насталу као посљедица града уколико је дјеловало превентивно у складу са расположивим људским и материјалним ресурсима.

Члан 22.

(1) Министар ће у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о техничким условима за рад система противградне заштите (члан 11).

(2) Јавно предузеће ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Методологију превентивног дјеловања на градоносне облаке (члан 14. став 2).

Члан 23.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о противградној заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 39/03 и 110/08).

Члан 24.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-115/21
11. фебруара 2021. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

235

На основу Амандмана XI тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СЛОБODНИМ ЗОНАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Проглашавам Закон о слободним зонама Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четрнаестој редовној сједници, одржаној 11. фебруара 2021. године, а Вијеће народа 18. фебруара 2021. године констатовало да усвојеним Законом о слободним зонама Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-547/21
19. фебруара 2021. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН**О СЛОБODНИМ ЗОНАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за оснивање и рад слободних зона, дјелатности које се могу обављати у слободним зонама и услови за њихово обављање, престанак рада слободних зона, као и друга питања од значаја за рад слободних зона у Републици Српској.

Члан 2.

Циљ овог закона је унапређење пословног окружења и повећање конкурентности као основа за привлачење инвестиција, боља искоришћеност индустријских потенцијала, увођење нових технологија и отварање нових радних мјеста.

Члан 3.

Слободна зона је дио територије Републике Српске који је посебно ограђен и означен и у којем се обављају дјелатности уз посебне услове у складу са овим законом, царинским прописима и другим прописима којима се уређује рад слободних зона.

Члан 4.

Оснивач слободне зоне може да буде једно или више домаћих или страних правних и физичких лица.

Члан 5.

(1) Слободна зона оснива се на подручју које има аутопут, магистрални пут, ријечну луку, аеродром или уз магистралну жељезничку пругу, као и на сличним мјестима гдје постоје услови за рад слободне зоне.

(2) Подручје слободне зоне је земљиште које је одређено катастарским парцелама и површином исказаном у одговарајућим мјерним јединицама.

(3) Слободна зона може се састојати од једне територијалне цјелине или више територијално одвојених дијелова под условом да они чине једну функционалну цјелину.

(4) На промјену граница слободне зоне, као и на отварање или затварање територијално одвојеног дијела слободне зоне примјењују се одредбе овог закона и других прописа којима се уређује рад слободних зона.

Члан 6.

За оснивање слободне зоне потребно је обезбиједити одговарајуће организационе, просторне, еколошке, техничке и друге услове за обављање послова у слободној зони и донијети акт о њеном оснивању.

Члан 7.

Корисник слободне зоне може бити оснивач слободне зоне, правна лица или предузетници који обављају дјелатност у слободној зони.

Члан 8.

У слободној зони се могу обављати индустријске, трговинске и услужне дјелатности којима се не угрожава животна средина, здравље људи, материјална добра и безбједност Републике Српске.

Члан 9.

(1) У поступку оснивања слободне зоне предузимају се сљедеће радње:

- 1) израда елабората о економској оправданости,
- 2) доношење, односно закључење акта о оснивању слободне зоне,
- 3) прибављање сагласности Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада),
- 4) прибављање одлуке Савјета министара и рјешења Министарства спољне трговине и економских односа БиХ (у даљем тексту: МСТЕО БиХ) којима се утврђује испуњеност услова за почетак рада слободне зоне.

(2) Након предузимања радњи из става 1. овог члана, оснивач је дужан да оснује и региструје привредно друштво за управљање слободном зоном.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, привредно друштво које је оснивач слободне зоне може и управљати слободном зоном, без обавезе оснивања новог привредног друштва за управљање слободном зоном.

Члан 10.

(1) Елаборат о економској оправданости оснивања слободне зоне (у даљем тексту: елаборат) је документ који садржи процјену обима укупних улагања, процјену очекиваних ефеката, процјену обима производње робе и пружања услуга, вриједности робе која ће се извозити из слободне зоне у периоду од 12 мјесеци, запошљавања, а посебно радних мјеста виших стручних квалификација, трансфера

савремених технологија, уз навођење дјелатности које ће се обављати у слободној зони.

(2) Елаборат може да изради оснивач или друго правно лице или предузетник којег оснивач ангажује за његову израду.

Члан 11.

(1) Акт о оснивању слободне зоне доноси се у форми одлуке о оснивању ако се ради о једном оснивачу или уговора о оснивању ако се ради о више оснивача.

(2) Акт о оснивању садржи сљедеће елементе:

- 1) назив оснивача слободне зоне,
- 2) назив слободне зоне,
- 3) подручје слободне зоне,
- 4) дјелатности које ће се обављати у слободној зони,
- 5) друге елементе који су потребни за оснивање и рад слободне зоне.

Члан 12.

(1) Сагласност Владе је акт којим се даје сагласност за подручје слободне зоне и оправданост њеног оснивања.

(2) За прибављање сагласности из става 1. овог члана потребно је да оснивач испуњава сљедеће услове:

- 1) да посједује елаборат,
- 2) да је донио акт о оснивању слободне зоне,
- 3) да има ријешене имовинско-правне односе на подручју слободне зоне,
- 4) да подручје слободне зоне испуњава, или да оснивач учини извјесним могућност испуњења просторних, грађевинских и еколошких услова за оснивање слободне зоне,
- 5) да није у стечају, односно ликвидацији, уколико је оснивач правно лице,
- 6) да нема доспјелих а неизмирених пореских обавеза,
- 7) да је претходно прибавио сагласност јединице локалне самоуправе за оснивање слободне зоне на њеној територији.

Члан 13.

(1) Оснивач слободне зоне путем Министарства привреде и предузетништва (у даљем тексту: Министарство) подноси захтјев Влади за прибављање сагласности из члана 12. став 1. овог закона.

(2) Захтјев из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив и подручје слободне зоне, са дефинисаним границама,
 - 2) пословно име, адресу сједишта и ЈИБ оснивача слободне зоне уколико је оснивач правно лице,
 - 3) име и презиме и адресу становања уколико је оснивач физичко лице.
- (3) Уз захтјев из става 1. овог члана прилажу се сљедећи докази:

- 1) акт о оснивању слободне зоне,
- 2) елаборат,
- 3) извод из регистра надлежног регистрационог органа у којем је оснивач регистрован, уколико је оснивач правно лице,
- 4) копију личне карте, уколико је оснивач физичко лице,
- 5) доказ да оснивачи слободне зоне имају право својине, односно закупа или право коришћења земљишта на којем се одређује подручје слободне зоне,

6) стручно мишљење у погледу испуњености просторних, грађевинских и еколошких услова за оснивање слободне зоне, издато од правног лица овлашћеног за израду докумената за просторно уређење или спроведбени документ просторног уређења израђен у складу са студијом економске оправданости за успостављање пословне зоне и прописима из области уређења простора и заштите животне средине,

7) сагласност јединице локалне самоуправе за оснивање слободне зоне на њеној територији.

(4) Поред докумената из става 3. овог члана, Министарство по службеној дужности прибавља мишљење Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију у погледу испуњености просторних, грађевинских и еколошких услова за оснивање слободне зоне и провјерава испуњеност услова из члана 12. става 2. т. 6) и 7) овог закона.

Члан 14.

(1) Оснивање слободне зоне је економски оправдано ако се на основу приложеног елабората може оцијенити да ће се постићи позитивни ефекти у вези са привлачењем домаћег и страног капитала, производњом робе и пружањем услуга, запошљавањем и трансфером савремених технологија, као и да ће вриједност робе која се извози из слободне зоне прелазити најмање 50% од укупне вриједности произведене робе која напушта слободну зону у периоду од 12 мјесеци.

(2) Министар привреде и предузетништва (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим детаљније уређује критеријуме за оцјену економске оправданости оснивања слободне зоне из става 1. овог члана.

Члан 15.

(1) Након подношења захтјева, Министарство утврђује да ли је захтјев поднијело овлашћено лице, да ли захтјев садржи све прописане елементе и да ли су уз захтјев приложени сви тражени докази.

(2) Уколико је захтјев неразумљив или непотпун, Министарство позива подносиоца захтјева да у остављеном року достави потребне документе или податке.

(3) Уколико оснивач у остављеном року не отклони недостатке, Министарство ће закључком одбацили такав захтјев као неуредан.

Члан 16.

(1) Након што Министарство утврди да је захтјев уредан, испитује се економска оправданост за оснивање слободне зоне и утврђује испуњеност услова из члана 12. став 2. овог закона.

(2) Ако Министарство утврди да постоји економска оправданост и испуњеност услова, укључујући и позитивно мишљење Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију, оно доставља Влади на разматрање приједлог рјешења о давању сагласности.

(3) Ако се утврди да не постоји економска оправданост за оснивање слободне зоне и да нису испуњени услови прописани овим законом, Министарство доноси рјешење којим се захтјев одбија.

(4) Против рјешења из ст. 2. и 3. овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор код надлежног суда.

Члан 17.

Након добијања сагласности Владе, оснивач слободне зоне је обавезан да се обрати Савјету министара, односно МСТЕО БиХ ради прибављања одлуке о одређивању дијелова царинског подручја БиХ као слободне зоне и рјешења којим се утврђује да су испуњени услови за почетак рада слободне зоне.

Члан 18.

(1) У року од 30 дана од дана доношења одлуке из члана 17. овог закона, оснивач је дужан донијети правилник којим се уређују организационо-технички услови за обављање дјелатности у слободној зони.

(2) Правилником из става 1. овог члана уређују се радно вријеме слободне зоне, кретање лица и робе у слободној зони, обавезе привредног друштва за управљање слободном зоном у вези са осигурањем просторних, техничких и организационих услова коришћења слободне зоне, мјере заштите на раду у слободној зони и мјере заштите животне средине, права и обавезе корисника слободне зоне у односу на оснивача слободне зоне.

Члан 19.

(1) Оснивач је обавезан да оснује и код надлежног окружног привредног суда региструје привредно друштво за управљање слободном зоном у року од 30 дана од дана доношења одлуке из члана 17. овог закона.

(2) Привредно друштво за управљање слободном зоном је друштво које обезбјеђује услове за несметано обављање дјелатности у слободној зони.

(3) Привредно друштво за управљање слободном зоном закључује уговоре са корисницима слободне зоне о међусобним правима и обавезама, који садрже елементе прописане правилником из члана 18. овог закона.

(4) Оснивач је дужан доставити Министарству рјешење о регистрацији привредног друштва за управљање слободном зоном и правилник којим се уређују организационо-технички услови за обављање дјелатности у слободној зони у року од 15 дана од истека рокова из става 1. овог члана и члана 18. став 1. овог закона.

(5) Изузетно од ст. 1. и 4. овог члана, у случају да је оснивач слободне зоне привредно друштво које и управља слободном зоном, дужно је да у року од 15 дана од истека рока из члана 18. став 1. овог закона обавијести Министарство да не оснива посебно привредно друштво за управљање слободном зоном.

(6) Уз обавјештење из става 5. овог члана оснивач доставља и правилник из члана 18. овог закона.

Члан 20.

Слободна зона почиње са радом најкасније у року од 24 мјесеца од дана доношења рјешења МСТЕО БиХ, којим се утврђује да су испуњени услови за почетак рада слободне зоне.

Члан 21.

(1) Улагање капитала на подручју зоне, трансфер добити и ретрансфер улога су слободни.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, трансфер по основу исплате добити није дозвољен са девизног рачуна и рачуна у конвертибилним маркама оног нерезидента који није измирио доспјеле пореске обавезе према буџету Републике Српске.

Члан 22.

Оснивање и пословање банака и обављање дјелатности осигурања у слободној зони врши се у складу са прописима којима се уређује банкарско пословање и послови осигурања.

Члан 23.

Плаћање, наплаћивање, куповина и продаја у инострану валути врши се у складу са прописима којима се уређује девизно пословање у Републици Српској.

Члан 24.

Привредно друштво за управљање слободном зоном и корисник зоне дужни су да воде књиговодство за пословање у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија у Републици Српској.

Члан 25.

На заснивање, трајање и престанак радних односа у слободној зони примјењују се прописи којима се уређују радни односи у Републици Српској.

Члан 26.

(1) Увоз робе и услуга у слободну зону и извоз робе и услуга из слободне зоне не подлијежу квантитативним ограничењима и на њих се примјењују одредбе царинских прописа.

(2) Роба која се из слободне зоне ставља у промет на тржиште Републике Српске, односно БиХ, подлијеже обавези плаћања пореза на додату вриједност, царине и других увозних дажбина.

(3) Промет добара и услуга унутар слободне зоне између корисника слободне зоне је слободан.

Члан 27.

(1) Корисник слободне зоне врши плаћање пореза и осталих дажбина у складу са прописима који уређују ову област у Републици Српској.

(2) Корисник слободне зоне има право на пореске олакшице у складу са прописима који уређују порез на добит, порез на доходак и порез на непокретности.

(3) Пореске олакшице, утврђене прописима који уређују порез на додатну вриједност, примјењују се на увоз добара и услуга, промет добара и услуга унутар слободне зоне, као и на испоруку добара и услуга изван територије БиХ.

(4) Јединице локалне самоуправе могу утврдити олакшице за кориснике слободне зоне у оквиру својих надлежности.

Члан 28.

(1) Корисник слободне зоне дужан је да у року од 60 дана по истеку календарске године достави привредном друштву за управљање слободном зоном податке о свом пословању ради припреме извјештаја.

(2) Оснивач, путем привредног друштва за управљање слободном зоном, дужан је да у року од 90 дана по истеку календарске године достави Министарству извјештај о пословању у слободној зони.

(3) Министарство подноси Влади извјештај о пословању слободних зона у Републици Српској за претходну годину, најкасније до 30. априла текуће године.

(4) Министар доноси правилник којим се прописује форма, садржај и други подаци и захтјеви које треба да садржи извјештај из става 2. овог члана.

Члан 29.

У случају престанка рада слободне зоне, оснивач је дужан да обавјести Министарство о престанку рада слободне зоне у року од 15 дана од дана доношења рјешења МСТЕО БиХ о престанку рада слободне зоне.

Члан 30.

(1) Управни надзор над примјеном овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове, у складу са одредбама овог закона и прописом којим се уређује поступак инспекцијског надзора.

Члан 31.

Новчаном казном у износу од 3.000 КМ до 9.000 КМ казниће се за прекршај оснивач зоне ако:

1) не достави Министарству рјешење о регистрацији привредног друштва за управљање слободном зоном и правилник којим се уређују организационо-технички услови за обављање дјелатности у слободној зони (члан 19. став 4),

2) не достави Министарству обавјештење да не оснива посебно привредно друштво за управљање слободном зоном и правилник којим се уређују организационо-технички услови за обављање дјелатности у слободној зони (члан 19. ст. 5. и 6),

3) не достави Министарству извјештај о пословању у зони у року од 90 дана по истеку календарске године (члан 28. став 2),

4) не обавјести Министарство о престанку рада слободне зоне у року од 15 дана од дана доношења рјешења Министарства спољне трговине и економских односа о престанку рада слободне зоне (члан 29).

Члан 32.

Министар у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона доноси:

1) Правилник о критеријумима за оцјену економске оправданости оснивања слободне зоне (члан 14. став 2),

2) Правилник о садржају извјештаја о раду слободне зоне (члан 28. став 4).

Члан 33.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о слободним зонама ("Службени гласник Републике Српске", број 65/03).

Члан 34.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-116/21
11. фебруара 2021. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

236

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТЕРИТОРИЈАЛНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјени и допунама Закона о територијалној организацији Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четрнаестој редовној сједници, одржаној 11. фебруара 2021. године, а Вијеће народа 18. фебруара 2021. године констатовало да усвојеним Законом о измјени и допунама Закона о територијалној организацији Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-549/21
19. фебруара 2021. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТЕРИТОРИЈАЛНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о територијалној организацији Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 69/09, 70/12, 83/14, 106/15 и 26/19) у члану 5. послједије ријечи: "Гацко," ријеч: "Дервента," брише се.

Члан 2.

У члану 24. у ставу 1. послједије ријечи: "Градишка," додаје се ријеч: "Дервента,".

Члан 3.

У члану 25. у ставу 1. послједије ријечи: "Градишка," додаје се ријеч: "Дервента,".

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-118/21
11. фебруара 2021. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

237

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим